

آیین نامه اجرایی شوراهای حل اختلاف تخصصی دیوان عدالت اداری

ماده ۱- به منظور ارتقای جایگاه صلح و سازش و تسهیل و تسریع در حل و فصل پرونده های در صلاحیت دیوان عدالت اداری، «شوراهای حل اختلاف تخصصی دیوان عدالت اداری» که در این آیین نامه به اختصار «شوراهای حل اختلاف تخصصی» نامیده می شوند، تشکیل می گردد.

ماده ۲- حدود صلاحیت شوراهای حل اختلاف تخصصی، رسیدگی به پرونده های مربوط به اقدامات دستگاه های موضوع ماده ۱۳ قانون دیوان عدالت اداری - مصوب ۱۳۸۵- می باشد که قابلیت طرح در شعب دیوان عدالت را دارند و دارای ماهیت قضائی نبوده یا ماهیت قضایی آن از پیچیدگی کمتری برخوردار است.

ماده ۳- شوراهای حل اختلاف تخصصی با رعایت مفاد ماده ۶ این آیین نامه، در مراکز زیر تأسیس شده و به ترتیب زیر رسیدگی می نمایند:

الف- در محل دیوان عدالت اداری، برای رسیدگی به پرونده های موضوع این آیین نامه در مواردی که به تشخیص معاون ارجاع یا رئیس شعب دیوان با تصالح قابل حل می باشد؛

ب- در دستگاه های مستقر در تهران؛ با هماهنگی وزیر یا بالاترین مقام مسئول، برای رسیدگی به پرونده های موضوع این آیین نامه در حوزه آن دستگاه؛

ج- در دستگاه های مستقر در مراکز استان ها؛ با هماهنگی استاندار و رئیس کل

دادگستری استان، برای رسیدگی به پرونده‌های موضوع این آئین‌نامه در حوزه آن استان.

ماده ۴- شوراهای حل اختلاف تخصصی دارای سه عضو اصلی به شرح زیر می‌باشند:

الف- يك نفر قاضی از میان رؤسای شعب یا مستشاران یا دادرسان دیوان عدالت اداری برای عضویت در شوراهای حل اختلاف تخصصی موضوع بندهای (الف) و (ب) ماده ۳ ای آئین‌نامه و يك نفر از قضات شاغل در مراکز استان‌ها که دارای حداقل ده (۱۰) سال سابقه قضایی باشد، برای عضویت در شوراهای حل اختلاف تخصصی موضوع بند (ج) ماده ۳ یاد شده؛

قاضی عضو شوراهای حل اختلاف تخصصی موضوع بندهای (الف) و (ب) ماده ۳، از سوی رئیس دیوان عدالت اداری پیشنهاد و با ابلاغ رئیس قوه قضائیه منصوب می‌شود. قاضی عضو شوراهای حل اختلاف تخصصی مستقر در مراکز استان‌ها با پیشنهاد رئیس دیوان عدالت اداری و رئیس کل دادگستری استان مربوط، انتخاب و از سوی رئیس قوه قضائیه منصوب می‌شود.

ب- يك نفر از مدیران دستگاه‌های موضوع ماده ۲ این آئین‌نامه، دارای وثاقت و حداقل ده سال سابقه کاری؛

مدیران مذکور، بر حسب مورد در هر يك از شوراهای حل اختلاف تخصصی موضوع ماده ۳ آئین‌نامه به ترتیب با معرفی معاون حقوقی و امور مجلس رئیس‌جمهور یا وزیر و یا بالاترین مقام مسئول مربوط یا استاندار و با ابلاغ رئیس دیوان عدالت اداری تعیین خواهند شد.

ج- يك نفر عضو معتمد از میان وکلاء، کارشناسان، قضات بازنشسته و سایر افراد صاحب نظر در موضوعات تخصصی، با ابلاغ رئیس دیوان عدالت اداری.

تبصره ۱- هر شورای حل اختلاف تخصصی می‌تواند دو عضو علی‌البدل با شرایط مندرج در بندهای (ب) و (ج) داشته باشد.

تبصره ۲- مسئول دبیرخانه شورای حل اختلاف تخصصی، توسط دیوان عدالت اداری معرفی شده و برابر ضوابط جاری شوراهای مذکور فعالیت خواهد نمود.

ماده ۵ - مطرح شدن پرونده در شوراهای حل اختلاف تخصصی به یکی از سه طریق

زیر می باشد:

الف - مراجعه مستقیم شاکی و طرح شکایت در شورا؛

ب - ارجاع پرونده از سوی واحد ارجاع دیوان عدالت اداری قبل از ثبت در دیوان؛

ج - ارجاع پرونده‌های مطروحه در شعب دیوان با پیشنهاد رئیس شعبه رسیدگی کننده و موافقت مقام ارجاع کننده.

ماده ۶ - یکی از معاونین دیوان عدالت اداری با هماهنگی اداره کل پیگیری امور استان‌های قوه قضائیه و معاون حقوقی و امور مجلس رئیس جمهوری یا وزیر و بالاترین مقام مسئول مربوط یا استاندار (بر حسب مورد)، نسبت به تشکیل شوراهای حل اختلاف تخصصی و تأمین و گزینش نیروی انسانی و اداره آن اقدام می نماید. سازمان و تشکیلات این شوراها از سوی معاونت مزبور تدوین و با پیشنهاد رئیس دیوان عدالت اداری و تصویب رئیس قوه قضائیه به مرحله اجراء در می آید.

ماده ۷ - پرونده‌های مطرح شده در شوراهای حل اختلاف تخصصی به طریق زیر مورد رسیدگی قرار می گیرد:

الف - موضوع بدو از طریق راهنمایی شاکی و مأمور یا اداره طرف شکایت و ضمن تلاش در حل آن از طریق تصالح، مورد پیگیری قرار گرفته و در صورت حصول توافق طرفین، اتخاذ تصمیم شده و ضمن تنظیم گزارش اصلاحی، پرونده مختومه می گردد.

ب - در صورتی که مطابق نظر اکثریت اعضای شورای حل اختلاف تخصصی، پرونده غیر قابل رسیدگی در آن شورا باشد، با صدور قرار عدم صلاحیت، پرونده به دیوان عدالت اداری ارسال تا مطابق قانون دیوان عدالت اداری جهت رسیدگی به یکی از شعب آن ارجاع گردد.

ج - چنانچه موضوع از طریق مصالحه حل و فصل نشود، پرونده طبق قوانین و مقررات مورد رسیدگی قرار می گیرد و بر اساس رأی اکثریتی که قاضی عضو شورا در آن قرار دارد، حکم مقتضی صادر می شود. این رأی به طرفین ابلاغ گردیده و در فرصت قانونی قابل

تجدیدنظر در شعب دیوان خواهد بود. در صورتی که رأی اکثریت مشتمل بر رأی قاضی عضو شورا نباشد، طبق بند (ب) این ماده عمل خواهد شد.

ماده ۸- رسیدگی در شوراهای حل اختلاف تخصصی تابع تشریفات آئین دادرسی دیوان عدالت اداری نمی باشد.

ماده ۹- محل استقرار و تجهیزات مورد نیاز شوراهای حل اختلاف تخصصی، به نحو زیر تأمین خواهد شد:

الف - شوراهای موضوع بند (الف) ماده ۳، از سوی قوه قضائیه و دیوان عدالت اداری؛
ب - شوراهای موضوع بند (ب) ماده ۳، از سوی دستگاه محل استقرار شعب شوراهای تخصصی.

ج - شوراهای موضوع بند (ج) ماده ۳، از سوی استانداری یا دادگستری استان مربوط بر حسب توافق دیوان عدالت اداری و دو مرجع مزبور.

ماده ۱۰- حق الزحمه اعضای شوراهای حل اختلاف تخصصی بر اساس دستورالعملی که از سوی رئیس دیوان عدالت اداری و اداره کل پیگیری امور استان‌ها و سازمان‌های وابسته قوه قضائیه تدوین و به تصویب رئیس قوه قضائیه می رسد، از محل اعتبارات دیوان عدالت اداری تأمین می‌گردد.

ماده ۱۱- اعتبارات لازم برای اجرای این آئین‌نامه، همه ساله در بودجه سنواتی دستگاه‌های مربوط پیش بینی خواهد شد.

ماده ۱۲- رئیس دیوان عدالت اداری موظف است تمهیدات لازم جهت نظارت بر انجام کار شوراهای حل اختلاف تخصصی را فراهم نماید.

این آئین نامه به عنوان الحاقیه به آئین نامه موضوع ماده ۱۸۹ تنفیذی قانون برنامه توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، موضوع ماده ۱۳۴ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، موضوع تصویب نامه شماره ۲۷۹۴۹/ت/۳۳۴۱۶ هـ مورخ ۱۳۸۴/۵/۸ اضافه می شود.